

Ο Καραγκιόζης και οι αγκινάρες του πασά

- Νιόνιος:** (χτυπάει την πόρτα)
Ντουκ, ντουκ!
- Κολλητήρι:** Μπαμπάκο, βαράνε* την πόρτα.
Καραγκιόζης: Κολλητήρι, πες του πως δεν είμαι εδώ.
Νιόνιος: (πιο δυνατά): Νταγκ, ντουγκ!
Άνοιξε, ψυχούλα μου Καραγκιόζο!
Καραγκιόζης: Βρε, το γρουσουζή το Νιόνιο,
θα μου γκρεμίσει την παράγκα.
Κολλητήρι: Θείο, ο πατέλας* δεν είναι μέσα.
Νιόνιος: Αφού είσαι μέσα, Καραγκιόζο.
Σε άκουσα.
- Καραγκιόζης:** Η φωνή μου είναι μέσα.
Εγώ δεν είμαι, σου λέω.
Νιόνιος: Καλά, Καραγκιόζο, να φύγω
τότε. Να, ήθελα να σου πω
πως ο πασάς μοιράζει
φαγιά, αγκινάρες και
κουκιά.
- Καραγκιόζης:** Και δε μιλάς
τόση ώρα, γρουσουζή.
Αμέσως έφτασα.
Κολλητήρι: Σιγά, μπαμπάκο,
να πελάσω πλώτος.

* βαράνε = χτυπάνε

* πατέλας = πατέρας

